2 ทิโมทีย์ 1

ท่านโปโลแต้มถึงท่านทิโมทีย์

วาส 1

1 ข้อยซึ่ โปโล ขามใช้เจ้าเสียญวาขิด ทอ่ยขาเอ่าวเจ้าฟ้า ได้จ้าวแท้นว่า ใช้ให้
มีชุ่ยเงิ่ยทีปเจ้าเสียญวาขิด.

2 เถ้เ ทิโมทีย์ วุทอ้ทแพ. ถ้ความทุ่เขเใจ ความอิ่นดุ ความทีเใจ้ มาแต่
เจ้าฟ้า เจ้าเสียญวาขิด เจ้าจ้อม ญุ่มเขา ซึ่ทีปเจ้า.

อ้ทได้ข้อนเจ้าฟ้า อ้ททุ้มพะ

3 เม่เถ้ข้อยท่าวโขว้แต่ถ้ เป่าว่าเว้นคืน ข้อยได้ท่าวความ ได้ข้อนเจ้าฟ้า ซึ่ข้อย
ได้ใช้อ้ท ในใจ้ขะ้แจ้เณาว เณเเข้าปุ้เม่ขาเปาเถ้าข้อย นั้น. 4ขะ้ทอดนี้ตาเจ้าเถ้ใด
ข้อยคิ้ใช่มอนแอ่เท็นเจ้า เพ่ข้อยซึ่ได้เม้เมม่ขนเท็มใจ้. 5 ข้อยขะ้ทอดความเจ้าเถ่แท้
เณเเอ้มเถ้าโขอ ิ เอ้มนาขเจ้า ข้าขุนิเท็เอ้มเจ้า โจ้ข้อยทู้ว่า เจ้าคิ้เถ่แปททน. 6 เณเ
นั้น ข้อยถ้ทิดเท็นเจ้าว่า ข้อยได้โปเเมัใช่เจ้านั้น จั่เเสิดให้ความเจ้าฟ้าทุ่เขเนั้น.
7 ข้อนว่าเจ้าฟ้าซ่อยเขาเป่าให้เขาข้าน ให้มีแปงแขเแณเเท้า แท่เเคิ้มมี่เจ้าได้.

8 เป็นเณเเนั้นท่าหน้าท้าขอ้ทเป็นจั่เเให้ฟ้าซึ่เป็นเจ้าญุ่มเขา ข้อว่าเป็นจั่เเให้ข้อยซึ่
เน้าทุ ข้อนท่านเจ้านั้น ให้มีเพ็นโน้ปาขมี่ ทีปอ้ทน่าวใถเขเ แนวเพ่เแปงแขเแณเเ
ท้าเจ้าฟ้า. 9 ซึ่ซ่อยญุ่มเขาให้ข้อย แข้วขิดทาเขาญุ่มเขาให้เป็นโพ่เมเเท่านเจ้า
เป่าแม่นว่าเท็นญุ่มเขาได้เสิดอ้ทนั้น ท่านเจ้าทาทมีความใช่มอน แท่เเความทุ่เขเ
ใถให้ญุ่มเขา ทาเเเจ้าเสียญวาขิดคิ้เเแท่เม่ขาเปาเถ้าเมา. 10 ขิดนี้ เสิดให้เท็น
แจ้เแข้ว ทาเเเจ้าเสียญวาขิด ซึ่ได้ถาทถาเเอ้ทตาข ให้ดีปอ้ว แข้วได้เขาชุ่ยเงิ่ยเป่า
ทู้ตาขมาทาเเณ่าวใถเขเ. 11 ณ่าวใถเขเนั้น ท่านเจ้าได้แท่เเให้ข้อยเป็นซึ่ป่าว เป็น
ได้ปอท. 12 ข้อนเณเเนี้ด ข้อยจึ้วณี่เขาพ้เเ อ้ทนี้ ตาแนวนั้นข้อยคิ้เป่าหน้าท้าข
เพ่ข้อยทู้ท่านเจ้า ซึ่ข้อยเถ่แท่เเเถ่ว่า ท่านเจ้าซึ่ทีมพ้เเความข้อยได้ดาทโว้ทีป
ท่านเจ้าทีนขอดมี้ทินวาน. 13 ให้เสิดท่อยความปอทขอน อนความเจ้าได้เินทั้เเ
ข้อย ท่อยความเถ่ ความอ้ทท่โมทีปเจ้าเสียญวาขิด. 14 เจ้าณเนซึ่ทีปญุ่มเขา ซึ่ได้

ทิดเห็นความถูกนั้น ให้พึ่งเจ้าอีกทีมโว้.

15 เจ้าสู้ทุ่นแขวว่า ฟเห็นทุกชาวซู่ทิ่งเอ๊ณี โด้หนีทหน้าจ๊น้อยเหมิด เห็นท่า ท่านเจ้
โจ ท่านเหี่ยาโมเจ็น. 16 จ๊ เจ้าจ๊อมซู้เจ็นหน้า อีกแพ่งอั้นดุ ดุเ เขน ท่านโอเนี่ณีโฟ
โจ เพ่ว่าท่านโด้เชิดให้น้อยเมิ่งม่เน ตาว่าจ๊อยเทิ่กซุกน้อย ท่าน สู้เป่าโด้ดุ่เช่ย.
17 เซ่ท่านมาเมิ่งโจม สู้โด้ข่าวทาน้อย ท้นพี้. 18 ท่านโด้เป่งดุน้อยหนี้เมิ่งเอ๊เพี่
โณ่ทุกชาวที่ใด เจ้าสู้ทุ่นแข้ว จ๊ เจ้าจ๊อมซู้เจ็นหน้าอีกแพ่งเป่งดุทเช่มี้ ทินวานนั้น.

วาย 2

ลี่ง่ลี่เจ้าเซี่ณุ

1 แนวนั้นก็ ขุทเอ๊ย ให้ท้าวแทงท่อย ความทุ่งเทงใจเจ้าเซี่ณุวาจิก. 2 ความ
ปอทขอนอนเจ้าโด้ยินที่หน้าจี้งทุกฟนั้น มอยซ่าวให้ฟทุ่ซู้ลี่ณี่ซู้ปอทขอนซู้อั้นโด้.
3 ให้มีความโณ่ท่อยทนเณ่ลี่งซู้ลี่เจ้าเซี่ณุ, 4 เป่ามีลี่งซู้ใด เม่เณ่าหน้าอัทแข้วซู้
ทู้งอัททางโทข้าน เพ่ว่าเขาซู้เชิดหน้าอัทให้ทวานเขาโจมใจ. 5 ฟอั้นแน่งทนซู่เป่า
โด้เซ่งเมิ่งใจ ว่าเขาทาทเป่าแน่งท่อยจองอั้น. 6 ฟเชิดนาซู้ออทแทงเชิดอัทหนีทสู้ซู่
โด้เณ่าท่อนซู้อั้น. 7 ให้หนี่ซู่ความน้อยเว้านั้น เพ่ว่าเจ้าพ้าซู่ให้เจ้าทุ่ดุ่อนขนจ๊ง.

8 ให้หนี่ทอดเจ้าเซี่ณุวาจิกทาชแข้ว เจ้าพ้าดีดให้ตันมา แข้วให้จ๊งเซู้ขาชท่าน
ดาวิด ท่อยน่าวใจเทง อนน้อยโด้ป่าวนั้น. 9 จ๊อนน่าวใจเทงนั้นก็ น้อยจี้งซู้ลี่โณ่
ซู้ซุกเณ่ฟทินจ๊ท ทาทว่าความเจ้าพ้าปอทขอนนั้น เป่ามีใช่ซุกโว้โด้. 10 เป่นเณ่
นั้น น้อยจี้งซู้เอาดุ่แนว สู้เพ่เป่งเห็นซู้เจ้าพ้าโด้เขทโว้นั้น เพ่เขาซู่โด้น้อยจ๊ปาป
โณ่ช ทางเจ้าเซี่ณุวาจิกเห็นซู้มีความทุ่งเทงใจดาดเป่ย. 11 น้อยนี้แม่นแท้เณ่ว่า:

ว่าณุมเขาทาชท่อยท่านเจ้า
ณุมเขาสู้ซู่มีดุ่เป่ยท่อยท่านเจ้า.
12 ว่าณุมเขาซู้วนี่เอา
ณุมเขาสู้ซู่โด้แต่งดาท่อยท่านเจ้า
ว่าณุมเขาซู้งจ๊ท่านเจ้า

ท่านเจ้าคี่ดีจึงมีเถา.

13 ว่าถึงเถาเก่านั้นท่านเจ้าคี่ทูลนั้

ซึ่งว่าท่านเจ้าเก่าดีจึงเจ้ามีได้.

เจ้าพี่โหมใจสู้เสียดวัท

14 ให้ทิดเตือนพี่ความนี้ให้เขาแท่งของเขาที่หน้าเจ้าพี่เก่าให้เขาฉีดน้อยต้อย
เขงทนแนวเก่าขงงจึงแข้วทูลเสียดให้สู้หนีเสียดฉีดใหม่. 15 ให้หนีมีเจ้าเถิงเจ้าพี่
ได้เห็นว่าถึงแข้วเสียดวัทเก่าหน้าท้าวสู้ความเจ้าพี่ของขอนให้แม่น. 16 ให้เวั้นซึ่
ความเก่าขงงจึงแท่งนอกความเจ้าพี่ของขอนเพ่ว่าความนั้นซึ่เสียดให้ท้าวอ่งงทา
งานทาวนั้น. 17แข้วความเขาซึ่แพ่งงเถิงงาทงาดแพ่ท้วาดออก ทงงแฉนนั้นมี
ข้าอีเมืนาใช้แท่งข้าฉีเข้โต. 18 เขาเห็นขอดนั้นได้ท่างซึ่ความถึมีแม่น แข้วเว้าว่า
วัทตาชคันมาเก่านั้นได้ทาชงงแข้วเขาได้เสียดให้สู้เดู่ถานสท่างขาโง่. 19 ทาท
ว่าโทททาทเจ้าพี่ข้างโว้นั้นทูลแน้นหนามีความแท้มโว้ว่าเจ้าจอมสู้เป็นพี่ทุแฉน
นั้นเขาเป็นสท่านเจ้าใฉเป็นสเจ้าจอมสู้เป็นพี่ให้ปั้นหน้าออกซึ่ความท้าวอ่งง.

20 เขนใหญ่ดาดสมีคู่งงแกทาชแนว. ถานแนวเป็นคู่งงเถินคู่งงคี่, ถานแนวเป็น
คู่งงโม้คู่งงถิน ถานแนวโว้ซุ้แฉท ถานแนวคี่ซุ้ถอมมี้. 21 เป็นเถิงนั้นว่าสู้ใถขาท
ขาดให้เจ้ามีถ่อชซึ่พี่ความท้าวอ่งงนั้นคี่ซึ่เป็นคู่งงเถินคี่โว้ซุ้แฉทซึ่เป็นงงดถึ
ให้เจ้าเขน ได้ท้าดแท่งโว้ซุ้งงดถึดู่แนว. 22 เถิงนั้นให้เจ้าหนีทซึ่วัททท้าวอ่งงงงด
เป็นสหน่อม เอาใจใฝ่ความถึมีแม่น ความเดู่ ความทัท ความทึดใจ ให้นี้ใฉใจ
นั้นท่ามทีงสเห็ดทาช ในซึ่เจ้าจอมสู้เป็นพี่. 23 ให้หนีทซึ่วัทฉีดน้อยต้อยเขงทน
แนวใข้ดู้าเก่ามีงงดซึ่คี่ทูลแข้ว พี่งวัทนั้นเสียดให้ฉีดน้อยต้อยเขงทน. 24 สู้เสียด
วัทเจ้าพี่นั้นเก่าให้ฉีดน้อยต้อยเขงทนให้มีใจอิ่นดูสเห็ดทาช เป็นโถนของน
เป็นสอัดใจโจม. 25 มีใจอ่อนทวานของขอนสู้นิดถิน เจ้าพี่ซึ่ดู่อชเขาให้วาดซึ่
งงปโน้ช เน้าทาทาความถึมีแม่น. 26 แนวนั้นเขาจึดซึ่ทูเม่ซึ่น่อชซึ่แข้วฉีท้าช
ได้งิดเขาโว้ให้เสียดท่อชงงดทาดมน.

2 ที่โมทีย์ 3

ใจสงบห้ามจุด

1ให้ทุ่จิตพึ่ง ความนี้ เมื่ทามห้ามจุด นั้นดีมีวัท ขาทดา งาง มี่ ทาง นั้น. 2 เพื่ว่า ส เห็ง ทาง ดี่ เอา ใจ เจ้า เห็นที่ เงินดี ท่าว อ้าง โต เข่า เป็น มีท ด่า ฟาง เข่า พึ่ง ความ อ้าง เอ็ม ข้ม โท ง พุ่น เข่านั้ใจ ใจ กั่. 3 เป็นส ทา จาน เข่า ข้อน ขาน ดุ้ ใด ท่าว ความ ทา ดุ้อง ใจ่ ทน เข่า ทุ่ เล็ม มี่ เจ้า ใจ ปุ่ด พอ เป็นส เข่า มีท ความ ถ้. 4 เป็นส ด้าน ขอท ขาท ใด่ จุ ม้ท อั้น มี่ จน เณ พึ่ง ความ เจ้า พ้า . 5 เจา ค้ เชื่ด เณ พึ่ง ความ เจ้า พ้า ขอท จอน ทาท ว่า ใจ เจา เข่า พึ่ง พึ่ง ส แนว นี้ ทู่ า โข มา ทา จุ่ เจา. 6 พึ่ง ส นั้น ณาน ส มีท เณ้า โข เขนท่อม เข เอา ดุ้ ทู้ ง เข่า ทุ่ พ้า ทุ่ ทู้ ง แท่ ง ดุ้ มี ขาง ใน้ช ใหุ ง ใจ โข ท่อช ขจ ง ทาง ท้าช อ่จช. 7 พึ่ง ดุ้ ทู้ ง นี้ ค้ เอา ใจ ใจ แอง เจ่ จ เช้ ทาท ว่า เข่า ทุ่ ความ ถ้ มี แม่น จ้ท เท่. 8 ข้า ชา เน้ แท่ ง ข้า ชี เข้ ณ ถ ณ ท่ ใณ ท้ ง ท่าน ใม เณ้ แนว นั้น พึ่ง ส นี้ ค้ ณ ถ ณ ท่ ใณ ความ ถ้ มี แม่น เณ ง ถ้ว, เจา เป็นส ใจ อ่จช เข่า เจ่. 9 เจา ดี่ เข่า โข โด้ ท้ ทาช ค้ เพื่ว่า ความ ด้า เจา นั้น ดี่ โณ ออท จุ่ ส เห็ง ทาช เณ ง ความ ด้า จอ ง ส นั้น.

ท่านใช้ใจ จ่ง ความโจ้ท้ง ท่านที่ โมทีย์ว

10 ง ถนี้ เจ้า ค้ โด้ ท่อช ความ ขอท จอน นั้น แข้ว เณ ง: ที่ท แช้ง ความ ใจ อ่าว ความ เจ่ อ้ถ ใจ เจ็ม ความ เจ้ท ความ พั้น ใจ. 11 ณ้อช ดุ้ท โณ่ม นาง แท่ ง ขาง มี่ ณ่ ใจ ทาช แนว นั้น ค้ แม่น จ้ท เป็น ณั้น พั้ง เม ง อน ที่ โอ ณ่ เม ง อ้ โท นี้ โอน แท่ ง เม ง ข้ ณา ทา จ้ท โณ่ม นาง ทาช แนว ณ้อช โด้ ดุ้ว โณ้ เอา เจ้า จ้อม ดุ้ เป็น พ้า โด้ จุ่อช ณ้อช ออท จ้ พึ่ง จ้ท นั้น. 12 พึ่ง ดุ้ ใด่ มอน ท่อช ขจ ง ทาง เจ้า พ้า เณ้า ท่จม ทึ่ง เจ้า ฉา ข้ถ ทาท ดี้ ดุ้ท โณ่ม นาง. 13 พึ่ง ส ใจ อ่จช แท่ ง พึ่ง ส ข้อม มี่ ดี่ มี ทาช นั้น แข้ว พาง ดุ้ อั้น ให้ ฉิด แข้ว เจ้า โต เจา ค้ ดี่ ดุ้ท แข้ว แข้ท ทน. 14 ให้ เจ้า เชื่ด ท่อช ขจ ง เจ้า โด้ แอง นั้น แท่ ง ว่า โด้ เจ่ พั้น , เจ้า ค้ ทุ่ แข้ว เจ้า โด้ แอง พั้ง ดุ้ ใด. 15 เจ้า ทุ่ ความ เณ ถ ดี่ เจ้า พ้า นั้น แท่ ณ้อช มา แข้ว, ความ นั้น ขอท จอน เจ้า ให้ ทุ่ ทู้ท พา โข ทอด ข้อน ณ้อช ด้ ขาง โณ้ช ท่อช ความ เจ่ เจ้า เชื่ ณ ฉา ข้ถ. 16 ความ ขาง พ้า ดู่ ความ ค้ แม่น เจ้า พ้า ถ ด เพื่ด เป็น ขาง ถ้ จ้ท ขอท จอน ความ ที่ ด เท่น แข้ง

ฉีดให้แม่น. 17เพราะพระเจ้าฟังคำถวายและแต่งขึ้นจากวิญญาณ
ของพระเจ้าคือมาแต่งอ้างของแต่นเมื่อท่านเจ้าว่า. 2ให้ป่าวความเจ้าฟัง เอาใจใส่
ป่าวแข็งป่าวเข่า เข่าว่าเจ้าป่างข้าเข่าป่างคี้ก็ พาทรนอรนใจ ติดเต็น ให้อัดใจโจม
ตี้วนี่ วัทปอทขอน. 3 เพราะว่าคือมีเจ้าญาเขาคือเข่าพึ่งความปอทขอน ความก็มีแม่นนั่น
เขาแต่โต่ม พึ่งโดนโว้ปอทขอนแนวเขาโขมใจพึ่ง. 4เขาคือเข่าพึ่งความก็มีแม่น คือ
ต่าวโป พึ่งความโทขาดแนวอื่น. 5ทาทว่าให้เจ้าคอยตี้คู่ขาดทาดตี้วนี่โน้ ให้เป็น
ตี้ป่าวนาวใขเทด เสีดวัทเจ้าให้ได้.

6เพราะว่า น้อยน้อนคือโตทเป็นเจ้าโดดโดนเป็นแต่งทอด เจ้าน้อยคือโปวขาแข็ว. 7น้อย
ได้เอาใจใส่แขนแน่งขุดแทด น้อยถูกพันใจเจ้า. 8โว้ เพาทรเมิดใจแนวก็มีแม่น
นอดเจ้าฟัง ตี้ทินวานก็นี่นั่นคือให้น้อยมี้นั่น เข่าแม่นน้อยตี้ถัว เห็ดท่าคู่ตี้ใจก็
มีมีนต้อนท่านเจ้าคือมานั่น.

ความติดเต็น

9ให้ท้อนใจมาทาน้อยวน. 10ท่านเก็มา ได้ถอทเมิดขุม ป่างนี้แข็ว ได้วาดน้อย
ข้ โปเมิดเบ็นนาโขน ท่านเท็เนีป โปตี้ดวาขาต็ ท่านติโตโปเมิดถานมาต็. 11มี
ที่ท่านขุทาตี้ถัวถูกชี้พึ่ดน้อย ให้ข่าวเอาท่านมาขาโทมาท่อยเจ้า เพราะว่าท่านคุ่อยวัท
น้อยได้ก็. 12น้อยได้โข่ดท่านติกันโท โปเมิดเอ็เพี่โนแข็ว. 13เจ้าคือมาให้เอาเข้
ขนาวมาให้น้อย น้อยได้ตาทท่านทาขาโทโว้ พึ่ดเมิดโขอาด เอาพึ่ดพึ่งข้มาแอ่ เล็นน
ทาชคี้แม่นข้แท้ม ใจ่แต่นพึ่ดนั่น. 14ท่านอาเข็ทณนโด คุ่าดเสีดทอดแดดนั่น ได้
เสีดท้าชให้น้อยทาชแนว ทาทว่าเจ้าจ้อมตี้เป็นฟังตี้ทอปมน เณดมนได้เสีด. 15ให้
เจ้าต่อยตี้มนก็ เพ่มนได้นัดกันน ความญุมเขาเชื่ดทาช. 16เจ้าน้อยได้แท้ความแต่

แววทนั้น เข่าบัใดเกิ้าทางน้อย ใดลี้ได้วางน้อยจ้เพิ่ก จ้เจ้าพิ้าตู่าเอาให้ชเขา. 17
ทาทว่า เจ้าจ้อมสู้เป็นพิ้าเกิ้าทางน้อย ได้ทุ้มพจน้อยนั้น ให้น้อยป่าวความเจ้าพิ้า
ได้ทน ตู้ยนตู่ เพ่ให้พ้ง ฯ ต่างพนได้ยิน แข้วเจ้าจ้อมสู้เป็นพิ้าได้ต่อยน้อย ออกน้อย
ไขปเข. 18 ให้น้อยน้อยขางข้าย เกิ้าจุ่แต่นเมงพิ้าขึ้นพานนอง ท่านเจ้า ความทู่ง
เทงใจให้ชู้ทีปเจ้าพิ้าจ้ปไปหิ้าตูาดเข้ย.

ทีทตูาวเท่ท้าจุก

19 จ้ตาทความลัดทอดทอดเตู้ง ท่านปิ้ณิ่าทาแท่งท่านอาทิขา เท็งท่าตูยเทน
ท่านโอเนี้ณิ่ได. 20 ท่านเอ็ขาณิ่โต ทู้งล้างชู้เมงโทขิ้นโบ ท่านโบสิ้โมนั้น น้อย
ได้วางไว้ทั้งเมงมีเข้โต เพ่ว่าท่านทู้งป่ไยชู้ทั้น. 21ให้เอาใจใจ่มาทาน้อยท่อน
ทามหนาว. ท่านปุ่โบ, ท่านปุ่เด้, ท่านขิ้โน, ท่านทาวด้ พ้อมพ้งพี่น้องเท็งท่า ตาท
ความลัดทอดทอดเตู้งเจ้าแปททน้. 22 จ้เจ้าจ้อมสู้เป็นพิ้าชู้ทีปมั่งณนเจ้า จ้
ความทู่งเทงใจชู้ทีปพ้งพี่น้อง.

****